

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД НОВИ САД
Кж 1 1294/16
13.10.2016. године
НОВИ САД

У ИМЕ НАРОДА

Апелациони суд у Новом Саду, у већу састављеном од судија Смиљке Матковић, председника већа, Зорана Париповића и Зденке Стакић, чланова већа, са записничарем Маријаном Ковачевић, у кривичном предмету окривљеног АА ..., кога брани адвокат Слободан Миловановић из Лознице, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 2 у вези члана 289 став 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Шапцу и браниоца окривљеног изјављеним против пресуде Вишег суда у Шапцу бр.3 К.4/16 од 28.06.2016. године, у седници већа одржаној дана 13.10.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ жалбе браниоца окривљеног АА, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Шапцу бр. 3 К. 4/16 од 28.06.2016. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Новом Саду окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 2 у вези члана 289 став 1 Кривичног законика, за које том пресудом оглашен кривим **осуђује на казну затвора у трајању од 2 (две) године**, у коју казну се окривљеном урачунава време проведено у притвору од 29.07.2015. године до 03.09.2015. године.

Жалба браниоца окривљеног АА у преосталом делу, као и жалба Вишег јавног тужиоца у Шапцу, изјављене против пресуде Вишег суда у Шапцу бр. 3 К. 4/16 од 28.06.2016. године **ОДБИЈАЈУ СЕ** као неосноване, те се наведена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу бр. 3 К. 4/16 од 28.06.2016. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 2 у вези члана 289 став 1 Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 године.

Време проведено у притвору од 29.07.2015. године до 03.09.2015. године, на основу члана 63 став 1 Кривичног законика се окривљеном АА урачунава у казну затвора на коју је осуђен.

На основу члана 297 став 5 Кривичног законика према окривљеном АА изриче се мера безбедности забрана управљања моторним возилом „А“ и „Б“ категорије у трајању од 2 године.

На основу члана 262 став 2 ЗКП, окривљени АА се обавезује да плати трошкове поступка из члана 261 ЗКП, а о чијој висини ће суд донети посебно решење, док се окривљени АА на основу члана 261 став 2 тачка 9 ЗКП, обавезује да плати паушал у износу од 5.000,00 динара.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили Виши јавни тужилац у Шапцу и бранилац окривљеног.

Жалба Вишег јавног тужиоца у Шапцу изјављена је због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Новом Саду преиначи првостепену пресуду, тако што ће окривљеног АА за кривично дело за које је оглашен кривим осудити на казну затвора у дужем трајању.

Жалба браниоца окривљеног АА изјављена је због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни. У жалби је предложено да Апелациони суд у Новом Саду побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или да побијану пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији и окривљеном изрекне блажу казну.

Одговора на жалбе није било.

У писменом предлогу Апелационог јавног тужиоца у Новом Саду бр. Ктж. 1474/16 од 21.09.2016. године предложено је да се усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Шапцу првостепена пресуда преиначи у делу одлуке о кривичним санкцијама, тако да се окривљени осуди на казну затвора у дужем трајању, а да се жалба браниоца окривљеног изјављена против исте пресуде одбије као неоснована и да се првостепена пресуда у непреиначеном делу потврди.

Апелациони суд у Новом Саду је у седници већа размотрио целокупне списе кривичног предмета, заједно са побијаном пресудом, жалбе и предлог АЈТ Нови Сад, па је испитујући побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, у складу са одредбом члана 451 став 1 ЗКП, нашао:

Жалба браниоца окривљеног АА **је делимично основана**, а жалба Вишег јавног тужиоца у Шапцу **је неоснована**.

Као што је напред наведено, жалба браниоца окривљеног изјављена је поред осталог због битних повреда одредаба кривичног поступка. Наиме, у жалби браниоца окривљеног наводи се да првостепена пресуда не садржи јасне и потпуне разлоге у погледу узрочне везе између утврђеног степена алкохолисаности окривљеног и саобраћајног пропуста утврђеног налазом вештака саобраћајне струке – недовољно бочно одстојање од десне ивице коловоза, што значи да се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП. С тим у вези, овај суд налази да не стоје ови жалбени наводи браниоца окривљеног. Ово стога што је првостепени суд у првостепеној пресуди навео разлоге који се тичу алкохолисаности окривљеног, а из којих проистиче постојање узрочно – последичне везе између те чињенице односно тог пропуста окривљеног и последице која је наступила у виду смрти једног лица. Ово пре свега проистиче из налаза и мишљења вештака психијатра др Владимира Јекића, који је наведен на страни 6 став два првостепене пресуде. С тим у вези, овај суд посебно истиче део налаза и мишљења овог вештака у коме се наводи „због ове алкохолисаности код окривљеног је дошло до раста самопоуздања које је утицало на брзу и ризикантну вожњу, губитак самоконтроле, немогућности објективног

процењивања ситуације, просторне дезоријентације, пажња је површна и краткотрајна, склоност погрешном реаговању, долази до промене оштрине вида, слабљења и кашњења вида, евентуално погрешног опажања околине, изражен је продужетак психичке секунде, неусклађеност између опажања и психомоторике, слабост рефлекса и умањеност способности реаговања и благовременог предузимања радњи“. С тим у вези, првостепени суд је правилно утврдио да окривљени АА због овакве алкохолисаности није био способан за безбедну вожњу. Имајући у виду налаз и мишљење наведеног вештака, а нарочито цитирани део тог налаза и мишљења, овај суд налази да из истог јасно проистиче неспособност окривљеног за безбедну вожњу, те такве карактеристике психичког стања окривљеног које су евидентно биле од утицаја на изазивање предметне саобраћајне незгоде. При томе, треба имати у виду да је у првостепеној пресуди утврђено да је окривљени повредио саобраћајне прописе и то члан 187 став 2 и члана 35 став 2 Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Дакле, кршење сваког од наведених прописа је довело до предметне саобраћајне незгоде. Што се тиче алкохолисаности окривљеног, ниво алкохолисаности окривљеног који је наведен у првостепеној пресуди, чињенице које се тичу карактеристика понашања окривљеног у таквом стању које су напред наведене и с тим у вези неспособност окривљеног за безбедну вожњу, јасно указују на постојање узрочне везе између овог пропуста окривљеног, тј. поступања противно члану 187 став 2 Закона о безбедности саобраћаја и последице која је наступила у виду смрти једног лица. Стога овај суд налази да су неосновани жалбени наводи браниоца окривљеног којима се указује да је са тим у вези учињена битна повреда одредаба кривичног поступка.

Надаље, жалбом браниоца окривљеног, првостепена пресуда се побија и због непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно због тога што првостепени суд није прихватио извођење доказа вештачењем од стране вештака офталмолошке струке, у циљу утврђивања чињенице индивидуалне адаптације ока окривљеног на утицај јаке светлости, те на основу тога утицај заслепљености на кашњење у уочавању опасности, а због заслепљености услед дугих светала наилазећег возила. У погледу овога, првостепени суд је у својој пресуди на страни 8, став четири дао јасне разлоге због чега није прихватио овај доказни предлог одбране. С тим у вези, овај суд у потпуности прихвата те разлоге првостепеног суда и на исте упућује, како се ти разлози не би непотребно понављали у овој пресуди. Стога овај суд налази да не стоје жалбени наводи браниоца окривљеног да је на овај начин чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Овај суд је испитао првостепену пресуду и у делу одлуке о кривичној санкцији, с обзиром да се у том делу првостепена пресуда побија жалбама Вишег јавног тужиоца у Шапцу и браниоца окривљеног. С тим у вези, овај суд налази да је првостепени суд правилно утврдио олакшавајуће околности на страни окривљеног, тј. чињенице да исти раније није осуђиван, да је породичан човек и отац једног малолетног детата, као и допринос малолетне оштећене ББ у виду небезбедног кретања коловозом. Међутим, по оцени овог суда, основано се жалбом браниоца окривљеног указује да је првостепени суд погрешно ценио одређене околности, као отежавајуће, односно првостепеном пресудом су окривљеном као отежавајуће околности цењене чињенице да је управљао нерегистрованим мотоциклом, да на том мотоциклу није било оригинално осветљење и да је окривљени мотоциклом управљао у папучама. Како се то основано указује жалбом браниоца окривљеног, наведене чињенице нису у узрочној вези са предметном саобраћајном незгодом, нити су исте наведене у изреци првостепене пресуде као пропусти који су довели до настанка предметне саобраћајне незгоде. Стога овај суд налази да те околности нису могле бити цењене као отежавајуће. Такође, овај суд налази да првостепени суд није у довољној мери ценио олакшавајуће околности на

страни окривљеног, а пре свега чињенице његове раније неосуђиваности и доприноса покојне оштећене настанку предметне саобраћајне незгоде.

Имајући у виду наведене олакшавајуће околности, а у одсуству отежавајуће околности, степен кривице окривљеног и тежину извршеног кривичног дела, овај суд је усвојио жалбу браниоца окривљеног и преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеног за предметно кривично дело осудио на казну затвора у трајању од 2 године, дакле, у краћем трајању него што је то учињено првостепеном пресудом. Самим тим, овај суд налази да су неосновани жалбени наводи Вишег јавног тужиоца у Шапцу којима се предлаже да окривљени буде осуђен на казну затвора у дужем трајању него што је то учињено првостепеном пресудом. При томе, а имајући у виду пре свега грубо кршење саобраћајних прописа од стране окривљеног и тежину последице предметног кривичног дела, овај суд налази да нема основа за блаже кажњавање окривљеног него што је то учињено овом пресудом, односно да нема основа да окривљени буде осуђен на казну затвора испод посебног минимума казне за предметно кривично дело. По оцени овог суда, казном затвора на коју је окривљени осуђен овом пресудом биће постигнута сврха кажњавања из члана 42 Кривичног законика.

Такође, овај суд је испитао првостепену пресуду и у погледу изречене мере безбедности, с обзиром да се жалбом браниоца окривљеног првостепена пресуда побија и због одлуке о кривичној санкцији, а мера безбедности представља кривичну санкцију. С тим у вези, овај суд налази да је првостепени суд правилно поступио када је окривљеном изрекао меру безбедности забрана управљања моторним возилом „А“ и „Б“ категорије у трајању од 2 године. При томе, изрицање такве мере безбедности је обавезно у смислу одредбе члана 297 став 5 Кривичног законика, а у ситуацији када је извршено предметно кривично дело. Надаље, кршење саобраћајних прописа од стране окривљеног и то одредби члана 187 став 2 и члана 35 став 2 Закона о безбедности саобраћаја на путевима указује да је опасно да окривљени управља моторним возилом, те да је нужно да му се то за извесне време забрани како би ми се онемогућило да врши оваква или слична кривична дела. При томе, овај суд налази да је првостепени суд правилно одмерио и трајање мере безбедности која је изречена окривљеном првостепеном пресудом, имајући у виду све околности конкретног случаја. По оцени овог суда напред наведеном мером безбедности биће постигнута општа сврха кривичне санкције из члана 4 став 2 Кривичног законика, као и сврха мере безбедности из члана 78 Кривичног законика.

Са изнетих разлога, а поступајући у складу са одредбама чланова 457 и 459 ЗКП, овај суд је донео одлуку као у изреци ове пресуде.

ЗАПИСНИЧАР
Маријана Ковачевић, с.р.,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА
Смиљка Матковић, с.р.,

Зто: